EVROPSKI PARLAMENT 2009 - 2014

Dokument zasedanja

14. 2. 2011

B7-0103/2011 }
B7-0104/2011 }
B7-0107/2011 }
B7-0112/2011 } RC1

PREDLOG SKUPNE RESOLUCIJE

v skladu s členom 110(4) poslovnika,

ki nadomesti predloge resolucij naslednjih skupin:
Verts/ALE (B7-0103/2011)
ALDE (B7-0104/2011)
GUE/NGL (B7-0107/2011)
S&D (B7-0112/2011)

o madžarskem zakonu o medijih

Martin Schulz, Hannes Swoboda, Maria Badia i Cutchet, Claude Moraes, Juan Fernando López Aguilar, Csaba Sándor Tabajdi
v imenu skupine S&D
Renate Weber, Sophia in 't Veld, Sonia Alfano, Alexander Alvaro, Louis Michel, Cecilia Wikström, Jens Rohde, Norica Nicolai, Marielle De Sarnez, Alexander grof Lambsdorfski, Ramon Tremosa i Balcells, Charles Goerens, Marietje Schaake, Frédérique Ries, Gianni Vattimo, Nathalie Griesbeck, Luigi de Magistris
v imenu skupine ALDE
Daniel Cohn-Bendit, Rebecca Harms, Judith Sargentini, Helga Trüpel, Christian Engström, Hélène Flautre, Raül Romeva i Rueda, Eva Lichtenberger
v imenu skupine Verts/ALE
Lothar Bisky, Rui Tavares, Eva-Britt Svensson, Patrick Le Hyaric, Willy Meyer, Jean-Luc Mélenchon, Jürgen Klute, Marie-Christine Vergiat
v imenu skupine GUE/NGL

Resolucija Evropskega parlamenta o madžarskem zakonu o medijih

Evropski parlament,

– ob upoštevanju členov 2, 6 in 7 Pogodbe o Evropski uniji (PEU), členov 49, 56, 114, 167 in 258 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU), člena 11 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 10 Evropske konvencije o človekovih pravicah, povezanih s spoštovanjem, spodbujanjem in varstvom temeljnih pravic, zlasti svobodo izražanja in obveščanja ter pravico do pluralizma medijev,

– ob upoštevanju Direktive 2010/13/EU z dne 10. marca 2010 o usklajevanju nekaterih zakonov in drugih predpisov držav članic o opravljanju avdiovizualnih medijskih storitev (Direktiva o avdiovizualnih medijskih storitvah)[1],

– ob upoštevanju Evropske listine o svobodi tiska z dne 25. maja 2009, delovnega dokumenta Komisije o pluralizmu medijev v državah članicah EU (SEC(2007)0032), pristopa k pluralizmu medijev v treh korakih, kot ga opredeljuje Komisija, ter neodvisne študije, ki je bila izvedena za Komisijo in dokončana leta 2009,

– ob upoštevanju svojih resolucij z dne 22. aprila 2004 o tveganjih kršitve svobode izražanja in obveščanja v Evropski uniji, zlasti v Italiji (člen 11(2) Listine o temeljnih pravicah)[2], z dne 25. septembra 2008 o koncentraciji in pluralizmu medijev v Evropski uniji[3], ter z dne 7. septembra 2010 o novinarstvu in novih medijih – oblikovanje javnega prostora v Evropi[4],

– ob upoštevanju izjav Komisije, vloženih vprašanj Parlamenta in razprav v Evropskem parlamentu o svobodi obveščanja v Italiji 8. oktobra 2009 in 8. septembra 2010, ter razprav v Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve 17. januarja 2011 v zvezi z madžarskim zakonom o medijih,

– ob upoštevanju sklepa Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, da pozove Agencijo za temeljne pravice, naj izda letno primerjalno poročilo o razmerah na področju svobode, pluralizma in neodvisnega upravljanja medijev v državah članicah EU, ki naj vključuje tudi kazalnike,

– ob upoštevanju Konvencije UNESCO o zaščiti in spodbujanju raznolikosti kulturnega izražanja, zlasti njenih členov 5(2), 7 in 11,

– ob upoštevanju člena 110(4) svojega poslovnika,

A. ker je Evropska unija utemeljena na vrednotah demokracije in pravne države, kot je določeno v členu 2 PEU, in posledično jamči in spodbuja svobodo izražanja in obveščanja, kot je določeno v členu 11 Listine o temeljnih pravicah in členu 10 Evropske konvencije o

[1] UL L 95, 15.04.2010, str. 1.
[2] UL C 104 E, 30.4.2004, str. 1026.
[3] Sprejeta besedila, P6_TA(2008)0459.
[4] Sprejeta besedila, P7_TA-PROV(2010)0307.

človekovih pravicah, ter priznava pravno vrednost pravic, svoboščin in načel, kot so določeni v Listini o temeljnih pravicah, kar je dokazala tudi s podpisom navedene konvencije, po kateri sta svoboda in pluralizem medijev nujna pogoja, in ker te pravice zajemajo svobodo izražanja mnenj in svobodo prejemanja in sporočanja informacij brez nadzora, vmešavanja ali pritiskov javnih organov,

B. ker pluralizem in svoboda medijev še vedno povzročata hudo zaskrbljenost v EU in njenih državah članicah, zlasti v Italiji, Bolgariji, Romuniji, Češki republiki in Estoniji, kot je bilo izpostavljeno ob nedavnih kritikah zakona o medijih in ustavnih sprememb, sprejetih na Madžarskem med junijem in decembrom 2010, ki so jih izrazile mednarodne organizacije, kot so OVSE in komisar Sveta Evrope za človekove pravice, veliko število mednarodnih in nacionalnih združenj novinarjev, urednikov in publicistov, nevladne organizacije, ki delujejo na področju človekovih pravic in državljanskih svoboščin, pa tudi države članice in Komisija,

C. ker je Komisija izrazila pomisleke in od madžarske vlade zahtevala informacije v zvezi s skladnostjo madžarskega zakona o medijih z direktivo o avdiovizualnih medijskih storitvah in pravnim redom Skupnosti nasploh, zlasti kar zadeva obveznost uravnoteženega poročanja, ki velja za vse ponudnike avdiovizualnih medijskih storitev, pri čemer je pod vprašaj postavila tudi njegovo skladnost z načelom sorazmernosti in spoštovanjem temeljne pravice do svobode izražanja in obveščanja iz člena 11 Listine o temeljnih pravicah, načelom države izvora in zahtevami za prijavo, ter ker se je madžarska vlada odzvala z zagotovitvijo dodatnih informacij ter izrazila pripravljenost za ponovni pregled in spremembo omenjenega zakona,

D. ker je OVSE izrazil resne pomisleke v zvezi s področjem uporabe madžarskih zakonov (vsebinsko področje uporabe in ozemeljska veljavnost), svobodo izražanja in urejanjem vsebin, imenovanjem ene osebe, ki bo opravljala funkcijo nacionalnega organa za medije in telekomunikacije, skladnostjo z načeli, ki urejajo storitve javne radiodifuzije[1] in navedel, da nova zakonodaja ogroža pluralizem medijev, ukinja politično in finančno neodvisnost javnih medijev, dolgoročno utrjuje negativne elemente za svobodne medije, ter da sta organ za medije in svet za medije politično homogena[2] in izvajata razširjen in centraliziran vladni in politični nadzor nad vsemi mediji; ker nadaljnji pomisleki zadevajo nesorazmerne in izredno stroge kazni iz spornih ter neopredeljenih razlogov, nemožnost avtomatičnega postopka za prekinitev kazni v primeru pritožbe na sodišču proti sodbi organa za medije, kršitev načela zaupnosti novinarskih virov in varstvo družinskih vrednot,

E. ker se strinja s pomisleki OVSE v zvezi z organom za medije in svetom za medije, da so najspornejše značilnosti zakonodaje v nasprotju s standardi OVSE in mednarodnimi standardi o svobodi izražanja, na primer z odpravo politične in finančne neodvisnosti javnih medijev, področja uporabe uredbe (vsebinsko področje uporabe in ozemeljska veljavnost) ter odločitev, da se ne opredelijo osnovni pojmi, zaradi česar utegne postati nemogoče, da bi novinarji vedeli, kdaj kršijo zakon;

---

[1] Analiza in ocena svežnja madžarske zakonodaje in osnutka zakonodaje o medijih in telekomunikacijah, ki ga je za OVSE pripravil dr. Karol Jakubowicz.

[2] Pismo predstavnika OVSE za svobodo medijev z dne 14. januarja 2010 Odboru za državljanske pravice, pravosodje in notranje zadeve.

F. ker je komisar Sveta Evrope za človekove pravice pozval madžarske oblasti, naj pri pregledu zakona o medijih upoštevajo standarde Sveta Evrope o svobodi izražanja in pluralizmu medijev, ustrezna priporočila odbora ministrov in parlamentarne skupščine Sveta Evrope, zlasti pa zavezujoče standarde iz Evropske konvencije o varstvu človekovih pravic in sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice;ker je navedel uporabo nejasnih opredelitev, ki jih je mogoče narobe tolmačiti, ustanovitev politično neuravnoteženega regulativnega mehanizma z nesorazmernimi pooblastili, ki ni v celoti sodno nadzorovan, ogrožanje neodvisnosti radiodifuzijskih medijev in spodkopavanje zaščite novinarskih virov informacij; ker je poudaril tudi, da morajo vse zadevne zainteresirane strani, vključno z opozicijskimi strankami in civilno družbo, imeti možnost smotrnega sodelovanja pri pregledu te zakonodaje, ki določa ta bistveni vidik delovanja demokratične družbe[1],

G. ker bi bilo treba zato nujno začasno odložiti izvajanje madžarskega zakona o medijih in ga pregledati na podlagi pripomb in predlogov Komisije, OVSE in Sveta Evrope, s čimer bi zagotovili, da bo povsem v skladu z zakonodajo EU ter evropskimi vrednotami in standardi o svobodi in pluralizmu ter neodvisnem upravljanju medijev,

H. ker je kljub večkratnim pozivom Parlamenta k direktivi o svobodi, pluralizmu in neodvisnem upravljanju medijev Komisija doslej odlašala s tem predlogom, ki postaja vedno potrebnejši in nujnejši,

I. ker bi morala kobenhavnska merila za članstvo v EU, ki so bila sprejeta junija1993 na Evropskem svetu v Kobenhavnu in ki zadevajo svobodo tiska in izražanja, podpreti vse države članice EU in jih uveljavljati prek zadevne zakonodaje EU,

J. ker je Sodišče v združenih zadevah C-39/05 P in C-52/05 P, v odstavkih 45 in 46 dosodilo, da dostop do informacij državljanom omogoča tesnejše sodelovanje v postopku odločanja, upravi pa v demokratičnem sistemu zagotavlja večjo legitimnost, učinkovitost in odgovornost državljanom ter je osnovni pogoj za učinkovito uveljavljanje njihovih demokratičnih pravic,

1. poziva madžarske organe, naj ponovno vzpostavijo neodvisno upravljanje medijev in prekinejo vmešavanje države v svobodo izražanja in uravnoteženo medijsko pokritost, ter meni, da ima prekomerno zakonsko urejanje področja medijev nasprotni učinek in ogroža učinkovit pluralizem v javnem prostoru;

2. pozdravlja pobudo Komisije, da zahteva pojasnila o madžarskem zakonu o medijih in njegovi skladnosti s Pogodbami in pravom EU, pa tudi o izjavah madžarskih oblasti, da so omenjeni zakon pripravljene spremeniti;

3. obžaluje, da se je Komisija odločila osredotočiti le na tri točke v zvezi s tem, kako Madžarska izvaja pravni red Skupnosti, in zlasti, da ni navedla člena 30 direktive o avdiovizualnih medijskih storitvah, kar je omejevalno učinkovalo na lastno pristojnost Komisije za nadzor skladnosti Madžarske z Listino o temeljnih pravicah pri izvrševanju prava EU; poziva Komisijo, naj pregleda ureditev odgovornosti iz Direktive 2000/31/ES o elektronskem poslovanju in kako je Madžarska prenesla okvirne odločbe EU o boju proti

[1] http://www.coe.int/t/commissioner/News/2011/110201Hungary_en.asp.

nekaterim oblikam in izrazom rasizma in ksenofobije s kazensko-pravnimi sredstvi (2008/913/PNZ) ter o boju proti terorizmu (2008/919/PNZ), v katerih so vključene navedbe svobode izražanja in izogibanja pravilom o svobodi medijev;

4. poziva Komisijo, naj hitro in pravočasno temeljito razišče vprašanje uskladitve madžarskega zakona o medijih z evropsko zakonodajo, zlasti Listino o temeljnih pravicah, in madžarskim organom določi kratek rok za spremembo zakona, ter začne postopek za ugotavljanje kršitev, če ga ne bo upoštevale;

5. poziva madžarske organe, naj vključijo vse zainteresirane strani v revizijo zakona o medijih in ustave, ki je temelj na pravni državi temelječe družbe, z ustreznim ravnotežjem oblasti, s katerim se varujejo temeljne pravice manjšine pred tveganjem tiranije večine;

6. poziva Komisijo, naj na podlagi člena 265 PDEU predlaga zakonodajno pobudo v skladu s členom 225 PDEU o svobodi, pluralizmu in neodvisnosti upravljanja medijev do konca leta ter tako zapolni nepopolnost zakonodajnega okvira EU o medijih ter uporabi svoje pristojnosti na področju notranjega trga, avdiovizualne politike, konkurence, telekomunikacij, državne pomoči, obveznosti javnih storitev in temeljnih pravic vsake osebe, ki prebiva na ozemlju EU, da bi opredelili vsaj minimalne bistvene standarde, ki jih morajo izpolniti in spoštovati vse države članice v nacionalni zakonodaji, da se zagotovijo, zajamčijo in spodbudijo svoboda obveščanja, primerna raven pluralizma medijev ter neodvisnost medijskega upravljanja;

7. poziva madžarske organe, naj v primeru ugotovljene nezdružljivosti zakona o medijih z duhom Pogodb ali zakonodaje EU, zlasti Listine o temeljnih pravicah, zakon razveljavijo in ne izvajajo zakona ali njegovih delov, ki so nezdružljivi, v skladu s pripombami in predlogi Evropskega parlamenta, Komisije, OVSE in komisarja Sveta Evrope za človekove pravice, priporočil Odbora ministrov in parlamentarne skupščine Sveta Evrope ter sodne prakse Evropskega sodišča in Evropskega sodišča za človekove pravice;

8. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Svetu Evrope ter vladam in n parlamentom držav članic, Agenciji za temeljne pravice in OVSE.